

MANŽELKA TVÁ JAKO VINNÁ
RÉVA PONESE
V TVÉM
DOMĚ
OVOCE
ZAJA 127

BLAŽENÁ ZDISLAVO,
CHRAŇ NAŠE RODINY

Číslo 3.

Roč. XII.

Březen 1993.

Z V O N

148 Main St.

New Rochelle, N.Y. 10802

PASTORÁLNÍ KONSTITUCE O CÍRKVI V DNEŠNÍM SVĚTĚ

II

NĚKTERÉ NALÉHAVĚJŠÍ PROBLÉMY

Předmluva

Když sněm vyložil, jaká je důstojnost lidské osoby a jaký je osobní a společenský úkol, který je povolána splnit na světě, obrací nyní ve světle evangelia a lidské zkušenosti pozornost všech na některé naléhavější potřeby naší doby, které se lidského pokolení dotýkají nejvíce.

Z mnoha věcí, které dnes kdekoho naplňují starostí, je třeba zvlášť se zmínit o manželství a rodině, o lidské kultuře, o hospodářskospolečenském a politickém životě, o solidaritě mezi národy a o míru. Ať zasvítou v těchto jednotlivých otázkách zásady a světlo pocházející z Krista, které by vedly věřící a osvětlily všechny lidi hledající řešení tolika spletených problémů.

NUTNOST PÉČE O DŮSTOJNOST MANŽELSTVÍ A RODINY

Manželství a rodina v dnešním světě

Dobro člověka i lidské a křesťanské společnosti těsně souvisí s utěšeným stavem manželského a rodinného společenství. Křesťané se proto upřímně radují - spolu se všemi, kteří si váží tohoto společenství - z různých pomoci, kterými dnes lidé stále víc a více podporují toto společenství lásky, pestují úctu k životu a pomáhají manželům a rodičům v jejich vzneseném úkolu; očekávají z toho mnohá dobrodiní a snaží se je podporovat.

Důstojnost manželství a rodiny nezáří však všude stejným jasným světlem, protože je zatemňována mnohoženstvím, morem rozvodu, tak zvanou volnou láskou a jinými nešvary. Manželská láska se kromě toho často znesvěcuje sobectvím, rozkošnictvím a nedovolenými zásahy proti plze-

ní. Dnešní hospodářské, společenskopsychologické a občanské podmínky mimoto uvádějí do rodiny mnoho zmatků. A konečně se v některých částech světa pozorují s obavami problémy způsobené vzrůstající hustotou zalidnění. To všechno naplňuje úzkostí svědomí lidí. Přesto však životnost a odolnost manželské a rodinné instituce se projevuje i v tom, že hluboké proměny dnešní společnosti i přes obtíže, které z nich vyplývají, velmi často ukazují rozmanitým způsobem její pravou povahu.

Sněm proto zamýšlí objasnit některé body církevní nauky, aby tak poučil a posílil křesťany a všechny lidi, kteří se snaží hájit a podporovat přirozenou důstojnost a vynikající posvátnou hodnotu manželského stavu

(pokračování)

Ludia sa vracajú z omše. Zhovávajú sa a smejú. Sú presvedčení, že nevideli nič mimoriadne. Nezbadali nič, lebo sa neusilovali ničो vidieť. Sú si istí, že boli prítomní na niečom celkom prirodzenom. A predsa to, čo sa odohralo len jeden jediný raz, stačilo by uchvátiť do extázy celý zamilovaný svet.

Ludia sa vracajú z Golgoty, a rozprávajú o počasí. Táto ľahostajnosť im prekáža, aby sa "zbláznili". Keby im niekto povedal, že keď Ján a Mária zostupovali z Kalvárie rozprávali sa o bezvýznamných veciach, neverili by mu. A oni robia presne tak.

Ludia, ktorí sa vracajú z omše, zúčastnili sa na poprave človeka a o krátky čas už na to vôbec nemyslia. Iba nedostatok ich obrazotvornosti ich zachraňuje, aby nedostali závrat a nezomreli. Boli dvadsaťpäť minút v

kostole, a nepochopili, čo sa tam odohralo. Židia nemohli vydržať pohľad na žiariacu tvár Mojžiša. A bol iba človekom. Mojžiš sám sa bál, že zomrie, lebo sa mu zdalo, že videl tvár Boha, no v skutočnosti videl iba tvár anjela. Co je skryté pod spôsobom chleba a vína? Viac než anjel alebo Mojžiš, určite! Jedna z tajomných črt omše je, že neusmrťí osoby, ktoré sú na nej prítomné.

Ludia počúvajú omšu pokojne, bez slz, bez vnútorného pohnutia. Je to obdivuhodné. Co by len bolo schopné ich dojať? Zaiste, niečo banálne.

(Slová J. Greena pred jeho obrátením o francúzskych katolíkoch. Pod jeho sarkazmom sa skrýva kus pravdy.)

Tomáš Špidlík:
PO TVÝCH STEZKÁCH

Kristus věčně živý

Evangelium přirovnává království Boží k semínku, které klíčí a roste (Mt 13,31). Botanika nám poví mnoho zajímavého o přírodě, ale nenahradí skutečné lesy a květnaté louky. Kromě toho nikdy nebude úplná. Tajemství přírody jsou příliš obsáhlá, aby se dala vtěsnat do knih. Totéž platí i o bohosloví, mravouce, duchovních návodech. Naučí rozumět duchovnímu životu, ale nemohou ho nahradit.

Apoštolové, první učedníci, neměli knihy systematické mravouky ani kodex církevního práva. Měli však před očima příklad Mistra a napodobili ho v životě i smrti. Tento ideál nesmí nikdy vyblednout. "Já jsem cesta, pravda a život (Jan 14,6). V Kristu a s Kristem žijeme nadpřirozený život, v něm chápeme jeho ideál a u něho najdeme způsob, cestu, jak k tomu ideálu dojít. Můžeme tedy říci, že střed i norma celé křesťanské mravnosti je Ježíš Kristus, jeho osoba, jeho příklad, jeho slova.

"Kristus však je i hlavou svého těla, to je církve" (Kol 1,18). On a jeho ideál žije už 2000 let ve světě. Podle něho žili mučedníci, světci, lidé prostí i učení, myslitelé i právníci. Je vlastní každému hlubokému člověku, že se snaží přijatou pravdu vyjádřit svým způsobem, svou vlastní mluvou, vhodnou pro okolnosti své doby. Tak vznikla křesťanská mravouka i církevní zákony, tj. souhrn norem, pravidel, zákonů i rad. Jsich smyslem není nahradit Krista, ale být jakoby návodem, průvodcem, který dnešního člověka ke Kristu vede. Fariseové kdysi vyvyšovali nade vše zákon Boží. Kristus je pochválil. "Dříve pomine nebe i země, než by pomínulo jedno písmenko nebo jedna čárka ze Zákona" (Mt 5,18). Ale vytkl jim přísně, že zapomněli na jeho hlavní smysl, být přípravou na Krista: "neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda byla dána skrze Ježíše Krista" (Jan 1,17). Budeme-li mít stále na zřeteli toto napomenutí, jan tak pronikneme do ducha zákonů a přikázání. "Neboť litera zabíjí, ale duch dává život" (2 Kor 3,6).

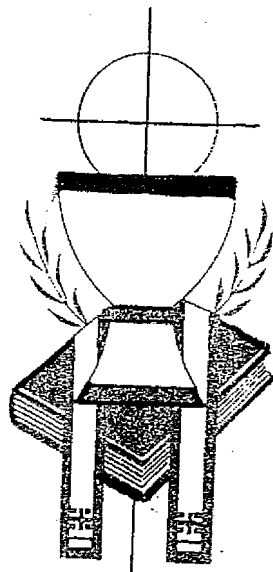
"Kdo mne následuje, nechodí ve tmě" (Jan 8,12)

(pokračování)

Je pro nás těžko přijatelné, že Ježíš nazývá Boha svým Otcem? Asi sotva. A naopak: je pro nás přijatelné, že Bůh se k nám tak snižuje, že se stává ve svém synu jedním z nás? - Přijme-li člověk tuto pokoru Boha, začne mu jeho vlastní pýcha být nesnesitelná. (Jan 5,17)

Ú M Y S L Y na M Š E S V A T Ě

1. Za zemř. sestru Ludmilu - pí. A. Šantorová
- Za zemř. Julii Wasyleniuk - manžel a dcera
- Za zemř. Louis Bučka - manželka Agnes a děti Jerry a Frances s rodinou
2. Za zemřelou Anežku Okénkovu - manžel a děti s rodinami
- Za zomrelých rodičov z oboch strán a brata Milana - manželia Abrahámovi
- Za zemř. Dr. Ivo Ducháčka - manž. Stránští
3. Za zemř. Jana Gašparíka - manželka a synové
- Za rodinu Daňkovu - pan Daněk
- Za zemř. Anežku Okénkovu - rod. Kubelkova
4. Za zesnulé členy rodiny Kalvodovy
- Za zemř. Anežku Okénkovu - manž. Jochovi
- Za zemř. R. Příhodu a zdraví Anny Příhodové
5. Za zemř. Anežku Okénkovu - manž. Jochovi a J. Danihel
- Za vytrvalost ve studiu a za Boží pomoc - paní Kovačikova
- Za Alfreda a Jeralyn Příhodovy a rodinu
6. Za zemř. Annu Hricovu - paní Mary Kanyerová a manž. Škrkoňovi
- Za zemř. Dr. Josefa Sedlaříka - manželka pí. Růžena Sedlaříková
- Za zemř. Anežku Okénkovu - manž. Jerry a M. Otrubovi s rod.
- Za zemřelého Ferdinanda Vítka - manželka s rodinou
7. Za zemř. manžela a rod. Zářišovu z obou stran - pí. Mary Zářiš
- Za živé a zesnulé naší krajské rodiny
8. Za zemř. Ing. Pavla Blaho a živou a zemř. rod. Blaho a Stratilovu
- pí Drahomíra Blaho a děti s rodinou
- Za zemřelou Anežku Okénkovu - manžel a děti s rodinami
- Za Alfreda a Jeralyn Příhodovy a jejich rodinu
9. Za zemřelého Julia Danihela - manželé Krupkovi
- za zemřelou Anežku Okénkovu - manžel a děti s rodinami
- Za Alfreda a Jeralyn Příhodovy a jejich rodinu
10. Za zemřelou Ludmilu Návratovu - rodina Jelínkova
- Za zemřelou maminku Marii - pan Václav Kulhavý
- Za zemřelého Rudolfa Příhodu Sr.
11. Za manželku Jarmilu - pan Václav Kulhavý
- Za zemřelou Anežku Okénkovu - paní Mary Belosic s rodinou
- Za zemřelou Věru Příhodovu
12. Za bratra Jaroslava - pan Václav Kulhavý
- Za zemřelou Anežku Okénkovu - manžel a děti s rodinami
- Za zemřelého Rudolfa Příhodu Jr.
13. Za zemřelé Leo a Rosie Drlíkovy
- Za zemřelou Anežku Okénkovu - manžel a děti s rodinami

14. Za zomrelých rodičov Katerinu a Andreja Filipkových - manž. Filovi
 - Za zomrelého brata Juliusa Danihela - celá rodina Kubelkova
15. Za zemř. Franka a Annu Hindrový - dcera Anna
 - Za zemřelého manžela a celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
16. Za zemřelou maminku Johannu Cipko - manž. Jerry a Mary Otrubovi
 - Za zemř. C. W. Rife
17. Za zemř. Josefa Skrkoně - manž. Janko a Joan Škrkoňovi
 - Za Lotie Krutílkovu
 - Za zemř. Vladimíra Korce - pí. Růžena Kankrlíková, pí. Naďa Horáková a přátelé
18. Za živou a zemř. rod. Suchánkovu z obou stran - p. Vláda Suchánek
 - Za zesnulého Vladimíra Korce - sl. Pavla Korcová
 - Za zemřelého Vladimíra Korce - přátelé
19. Za zemř. Josefa Pavlicu, manželku a děti - pí. J. Pavlicová a manželé Smrčkovi
 - Za zemřelého Josefa Malíka - syn Josef s rodinou
 - Za živou a zemřelou rodinu Novákovu - manželé Krátcí
 - Za zemřelého manžela Dr. Josefa Sedlaříka a celou rodinu z obou stran - paní Růžena Sedlaříková
 - Za zemř. Josefa Frantu a manželku Bertu - rodina Naňkova
 - Za rodinu Petrášovu a Stračárovu - manželé Petrášovi
 - Za zemřelého manžela Josefa - paní Elsie Kasarda
20. Za zemřelého Vladimíra Pošustu - manželka děti s rod.
 - Za Annu Příhodovu
21. Za živou a zemř. rod. Kovačkovu z obou stran - rod. Kovačková
 - Za živé a zesnulé naší krajanské rodiny
22. Za Eduarda a Benitu Kořenkovy
 - Za Boží pomoc a vytrvalost ve studiu - paní Kovačková
23. Za zemřelou Anežku Okénkovu - paní Mary Gašparíková s rodinou
 - Za zomrelého Juliusa Danihela - Paní Lydie Dobošová
24. Za zemř. maminku Marii a bratra Bernarda - pí. Ludmila Adamcová
 - Za zemřelou Anežku Okénkovu - pan Josef Janík s rod.
25. Za zemřelého manžela Pavla - paní Ludmila Adamcová a děti
 - Za zemřelé rodiče z obou stran - pan Josef Janík
26. Za zemř. rod. Adamcovu, Prajkovu a Hudečkovu - pí L. Adamcová
 - Za zemřelou Anežku Okénkovu - Louise a Glenn Pretchard
27. Za zemřelého bratra Jiřího a za celou rodinu
 - Za zemřelou Anežku Okénkovu - Jean and Barry Pretchard
28. Za zemř. rodiče Bohdanku a Aloise Sitařovy - manželé Dema
 - Za živé a zemřelé naší krajanské rodiny
29. Za zemřelého Juliusa Danihela - paní Ida Spíšková a syn
 - Za zemřelou Anežku Okénkovu - Cathy a Norman Mills s rodinou
30. Za zesnulé Dr. Josefa Spačka s chotí - děti
 - Za zemřelou Anežku Okénkovu - pan Frank Okénka Jr.

31. Za zemřelého manžela Oldřicha a jeho bratra Jaroslava s manželkou
- paní Anička Benáčková
- Za zemřelou Anežku Okénkovu - p. Joseph E, Morris Jr.

MODLEME SE ZA NAŠE NEMOCNÉ

ZEMŘELI: Anežka Okénková, Ferdinand Vítek a paní Šantorové sestra Ludmila. Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: "Abys nám šťastné shledání s našimi zesnulými dopřál, prosíme tě, vyslyš nás!"

Paní Anička Benáčková a paní Teresie Příkazská se dožívají SEDMDESÁTKY. Z plna srdce jim blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a hojné požehnání.

Kěž dobrotivý Pán Bůh odplatí zdravím, pozemskými statky a hojným požehnáním všem, kdo s ochotou a radostnou obětavostí pracovali na Masopustní zábavě, která i při nepříznivém počasí tak pěkně se vydařila. Zvláštní dík patří neúnavným kuchařkám a všem, kdo přispěli do Tomboly a do Bufetu.

Ve středu, čtvrtek a pátek 31. března a 1. a 2. dubna, vždy od 7:30 do 9:00 hodin večer, v dolním kostele P. Marie Karmelské v Astorii,

PŘEDVELIKONOČNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

SLOVENSKÁ MŠE SVATÁ každou neděli v 10 hod. ráno u sv. Jana Nepomuckého v Manhattaně (1st Ave a 66th St.)

KRAJANSKÉ BOHOSLUŽBY každou neděli v 10:15 hod. ráno u P. Marie Karmelské v Astorii v DOLNÍM KOSTELE. Příležitost ke sv. zpovědi od 9:00 do 9:30 v divadelním sále naproti kostelu, kde po bohoslužbách máme SPOLEČNOU SNÍDANI.

"Hleďte nejprve království Boží a jeho spravedlnost!" řekl Pán Ježíš. My měníme radu i směr: hledáme nejprve všechno ostatní a proto nenacházíme království Boží, a cítíme se proto neutěšeni a nespokojeni a nešťastní...

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSMĚ BRATŘI
PODPORUJME NAŠE PODNIKY, OBCHODNÍKY, ŽIVNOSTNÍKY!

Popoludní prijímal návštevy v paláci Sénislhac, v ulici Ville l'Éveque č. 27. Raz prišiel troška neskorsie. Pálac bol už preplnený návštevníkmi. Don Bosko prosil, aby ho pustili hore schodmi.

- To by bola pekná vec - protestovali ľudia. - Mali ste prv prísť, dôstojný pán. Ja mám číslo 15... ja 20... počkajte, kým príde na vás rad.

- Dobre, dobre, ale ak ma nepustíte, nebudete s Don Boskom.

- A to už prečo?

- Len preto, lebo Don Bosko som ja.

Ale darmo hovoril. Neuverili mu. Ani sa nedostal dnu. Musel odísť.

Neskoro večer sa vraciaval Don Bosko do hotela, kde susedmi sekretári vybavovali jeho poštu a čakali na podpis dôležitých listov. A ešte tam dlho do noci chodili k nemu návštevníci, kňazi i svetskí, veriaci i neveriaci. Mezi týmito bol i slávny básnik a románopisec Victor Hugo. Don Bosko opisuje jeho návštevu takto:

- Musel čakať v predizbe nejakej tri hodiny. Dostal sa ku mne okolo 11. hodiny v noci. Predstavil sa mi takto:

- Neľakajte sa ma, dôstojný pane. Som neverec, a preto neverím ani vo vaše zázraky, o ktorých ľudia toľko rozprávajú.

- Nevieam a ani nechcem vedieť, s kým nám česť hovoriť - odpovedal som mu - a uisťujem vás, že by som vás ani za svet nechcel nútiť, aby ste verili vo voľačo takého, čo veriť nechcete. Nebudem spomínať náboženstvo, o ktorom aj tak nechcete nič počuť. Len to mi povedzte, prosím vás, či ste celý svoj život takto zmýšľali?

- Nie. V detsve som veril, ako verili aj moji rodičia a priatelia. Ale keď som neskorsie začal rozmyšľať a uvažovať, nechal som náboženstvo tak a žil som ako filozof.

- A čo rozumiete pod slovami "žiť ako filozof"?

- Žiť šťastne a nestarať sa ani o nadprirodzené veci ani o budúci život, čím kňazi strašia jednoduchý a nevzdelaný ľud.

- A ako vy zmýšľate o budúcom živote?

- Tým nemárnime čas. O budúcom živote budem hovoriť potom, keď budeme v ňom.

- Vidím, že žartujete. Ale keď sme už pri tom budúcom živote, nuž ma láskavo vypočujte. V budúcnosti sa azda môže stať, že ochoriete.

- Bezpochyby. Veď vo svojom pokročilom veku už i tak som chorľavý.

- A tá chorľavosť nemôže ohrozovať i váš život?

- Pravdaže môže. Veď predsa nikto nevyhne osudu, ktorý nás všetkých čaká.

- A keď budete v nebezpečenstve života a uderí hodina, aby ste aj

vy odišli do večnosti?

- Budem smelý ako filozof a nebudem myslieť na nadprirodzené veci

- A čo vás bude haťiť, aby ste aspoň v tej poslednej chvíli nemysleli na dušu, vieru a večnosť?

- Nič ma nebude haťiť, ale to by bol prejav slabosti, a ja sa nechcem stať smiešnym v očiach svojich priateľov.

- Ale veď už budete na konci života, čože by vás to stálo venovať sa chvíľku svojej duši a zaistiť si pokoj svedomia?

- Chápem, čo tým chcete povedať, ale nepokladám za potrebné, aby som sa v tej veci natoľko uponižoval.

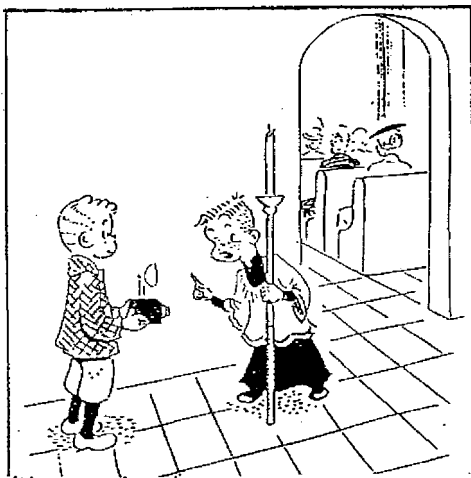
- No dobre, ale čo vlastne očakávate? S časným životom sa budete musieť rozlúčiť a o večnom nechcete ani počúť? Co bude teda s vami?

Neznámy sa zamľčal, zvesil hlavu a premýšľal. Ja som pokračoval:

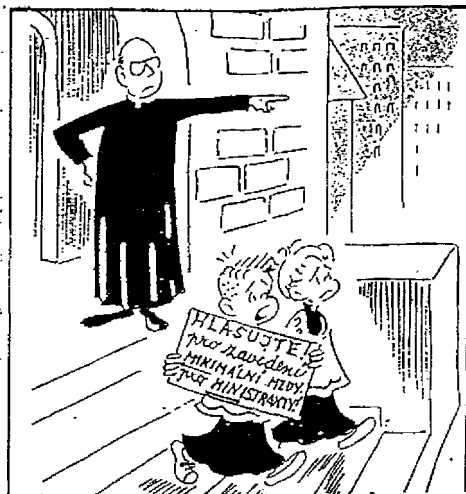
- Vy musíte myslieť aj na veľkú budúcnosť. Ešte vám ostáva niekoľko chvíľ života. Ak ich dobre použijete, vrátite sa k náboženstvu a budete prosiť Boha o milosrdenstvo, zachránite sa, spasíte sa na veky. Ak umriete ako neverec, zahyniete, ztratíte sa navždy. Poviem vám to ešte jasnejšie:

(Alberti-Jur Koza Matejov: DON BOSKO)

MINISTRANT ZVONEK

Sedni si dozadu a až pŕjdu kole m s paškálem ke svécení ohně, tak to zmáčkni!

Tak končí náš báječný nápad!